

Трећи сусрети друштва српско-руског пријатељства Републике Србије
Врбас, 22. октобар 2011.

ОКРУГЛИ СТО

ТЕМА: Могућности унапређења сарадње друштва српско-руског пријатељства Републике Србије-Улога Сабора

ЗАПИСНИК

У Врбасу је, 22. октобра 2011. године, у Великој сали СО Врбас, а у склопу Трећих сусрета друштва српско-руског пријатељства Републике Србије, одржан Округли сто на тему: „Могућности унапређења сарадње друштва српско-руског пријатељства Републике Србије-Улога Сабора“.

Седница је трајала од 15 до 18:30 часова а присуствовали су представници друштва српско-руског пријатељства из Шабца, Панчева, Бечеја, Суботице, Ветерника, Лаћарка (Срем. Митровице), Свилајнца, Крушевца, Чачка, Куле, Косовске Митровице, Земунa, Смедерева, Београда, Сремских Карловаца, Ћуприје, Прокупља, Ваљева, Сомбора, Јагодине, Бача, Темерина, Новог Сада, Ветерника, Оџака, Србобрана, Малог Иђоша и Врбаса. Присутна су била и господа Олег Булдаков, саветник Амбасаде РФ у Београду, Илија Тјапков, представник Руског Дома, Мирко Копривица и Вукашин Вујичић, помоћници председника општине Врбас, представници медија и друга лица.

Скуп је почео одавањем поште, минутом ћутања, преминулом Љубомиру Мандићу, предсенику друштва из Бечеја. Присутнима су се на почетку обратили Олег Булдаков, испред Амбасаде РФ, Мирко Копривица, испред општине Врбас и Снежана Марковић, испред Сабора друштва српско-руског пријатељства. Они су углавном поздравили присутне и пожелели им успешан рад и плодну дискусију. Дискусију је водио, односно Округлим столом председавао, Миљан Вујовић, УСРП „Род“ Врбас, а уводну реч изнела је Олга Зорић, ДСРП „Руско срце“ из Земунa.

Уводна реч Олге Зорић:

Оправданост постојања српско-руских друштва је више него очигледна и њихово оснивање и рад треба да представљају део националне стратегије из разлога што је током прошлости али и данас, у веома тешкој економско-политичкој ситуацији у којој се наша држава налази, руски народ био више од пријатеља нашег народа.

Склапањем споразума о сарадњи са удружењима, културним институцијама, различитим организацијама, остваривањем сарадње са верским и културним центрима, као и локалном самоуправом, српско-руски друштва достигну пуну афирмацију на нивоу својих градова и општина и на тај начин постају утицајна и препознатљива у свом окружењу. Један од позитивних примера је успостављање сарадње руско-српског друштва

„Руско срце“ и општине Земун, на чији је предлог његова екселенција г-дин Александар Конузин предложен за почасног грађанина ГО Земун и коме ће повеља са медаљом бити уручена 05.11.2011. године на свечаној скупштини ГО Земун поводом Дана општине Земун. Такође, ово друштво је на локалном нивоу покренуло низ пројеката са институцијама културе, спорта и образовним установама. У начелу, такав начин рада требало би да представља образац деловања једног друштва на локалном нивоу. Излазак друштва из такозваног „локалног нивоа“ представља сложен вид организовања где би носећу улогу требало да преузме Сабор.

Оснивање и рад свих српско-руских друштава треба да буде усклађен и координиран из једног центра (Сабора), у којем ће постојати савети за различите области деловања друштава.

Савет за финансије, савет за културу, савет за образовање и науку, савет за привредну сарадњу, савет за међуопштинску и међународну сарадњу, савет за сарадњу са верским организацијама, савет за спорт, савет за протокол, информисање и медије и сл. би требало да буду функционалне целине Сабора, које ће водити рачуна о различитим видовима манифестација и догађаја које буду организовала друштва на нивоу целе државе. Такође, сваки од савета би имао задатак да у што већој мери афирмише поље свог деловања, подстиче и помаже организовање догађаја из свог домена, као и да предлаже и заједно са друштвима прави планове на годишњем нивоу.

Друштва треба да раде по одређеним плановима (кварталним, полугодишњим или годишњим) које благовремено достављају центру (Сабору), како би се на што бољи начин спровеле предвећене активности друштва, укључила и остала друштва у рад кроз учешћа или гостовања.

Успостављањем кварталних, полугодишњих или годишњих планова друштва, омогућио би се лакши увид у динамику и рад једног друштва. Тиме би свако друштво имало потпуну прегледност догађаја на нивоу Сабора. Сходно томе, у многоме би се олакшало планирање учешћа, тј. присуства на догађајима које прави друго друштво, јер се и присуством доприноси саборности српско-руских друштава.

Када је у питању афирмисање друштава путем медија, ту је слика потпуно јасна. Свака манифестација, презентација нечег новог и значајног заслужују простор у медијима, али се врло често дешава да сва друштва међусобно нису упозната са догађајем који је организовало неко од друштава. Зато сам раније напоменула да би у оквиру Сабора требало да функционише савет за односе са медијима, чији би примаран задатак био успостављање што боље сарадње са свим медијским кућама на нивоу Србије и помоћ друштвима у презентацији свог рада јавности путем штампаних и електронских медија, али и обавештавања друштава о предстојећим, као и извештавање о протеклим догађајима.

Треба направити веб страницу Сабора на којој ће бити представљена сва основана друштва, као и друштва у оснивању. Умрежавање друштва путем интернета омогућава савремени приступ деловања, доступност информација широј публици, афирмисање путем примарног медија данашњице, као и брже и лакше међусобно комуницирање и информисање друштва.

Треба направити модерну Веб страницу која би омогућила интерактиван однос међу друштвима, али и грађана, са отвореним позивом да се придруже и дају своје сугестије.

Друштва би требало да учествују у свим дешавањима која су повезана са културним и историјским везама, као и традицијом пријатељских односа Србије и Русије. Позивање и слање делегација или представника свих постојећих друштва би требало да постане стална пракса у оквиру рада Сабора.

Српско-руски друштва би требало да присуствују готово свим већим скуповима који имају додирних тачака са Руском федерацијом, не само због масовности тог скупа, већ због препознатљивости и афирмације у јавности. Сабор треба уредно да обавештава сва друштва о битнијим догађајима и да прослеђује позиве за догађаје.

Треба радити на повезивању српско-руских друштва са сличним друштвима у Русији и у другим државама у којима постоје оваква друштва.

Сабор би требало да обезбеди контакте и разматра видове сарадње, помаже у организовању и уређењу односе са друштвима, организацијама и институцијама из Русије и друштвима српско-руског пријатељства, у оквиру својих могућности, тј. уз сарадњу са амбасадом Руске Федерације и Руским културним центром из Београда. Сабор би требало да помаже и у склапању уговора о сарадњи, као и у размени искустава на обе стране. У оквиру те размене било би добро направити план сарадње у различитим доменама људског рада, као што су на пример посредовање у сарадњи лекарских друштва, основних и средњих школа, просветних радника, културних радника, уметника, занатлија и сл.

Оснивање фонда је неопходно да би се рад српско-руских друштва одржао и да би се рад друштва у што већој мери афирмисао. Фонд је потребан како би се намирили путни трошкови друштва слабијег материјалног статуса, али и организацију значајнијих манифестација током године.

Прикупљање новчаних средстава у складу са законом о раду оваквих организација, неопходан је сегмент на којем се, поред ентузијазма и рада, заснива егзистенција сваког друштва унутар Сабора, али и самог Сабора. Новац приспео од донација и спонзора треба равномерно и спрам потреба усмеравати ка друштвима чланицама Сабора, о чему води рачуна савет за финансије Сабора. Извештај о финансијама, тј. о приливима и расходима Сабор треба да подноси на годишњим скупштинама.

Након уводне речи, уследила је дискусија, према редоследу пријављених учесника.

Слободан Николић (Шабач) -затражио је да Сабор омогући бољу координацију друштва, посебно приликом организације културних програма гостију из Руске Федерације. Изнео је примедбу на рад Амбасаде РФ што није адекватно и правовремено одговарала на одређене молбе и захтеве. Говорио је о могућностима гостовања руских културних ансамбала, мањег типа и бројности, по градовима и општинама у Србији и тешкоћама која се јављају у организацији. Представио је и јединствену ликовну манифестацију „Србија очима руских сликара“, колонију руских сликара у Србији.

Предраг Обрадовић (Панчево) -дао је предлог одржавања фудбалског турнира свих друштва српско-руског пријатељства и српске и руске дијаспоре. Предложио је заснивање паркова српско-руског пријатељства по местима Србије и да се, у ту сврху, надлежнима упути званичан захтев.

Дејан Шкобић (Бечеј) -изнео је предлог за оснивања Савета за омладину на нивоу Сабора и навео сфере деловања овог савета на републичком и локалном нивоу . Омладина би учествовала у хуманитарним, еколошким и волонтерским акцијама. Истакао је примере добре сарадње омладине у Бечеју са СПЦ, организацијом Црвеног крста и потенцијале сарадње са покретима младих у Русији. Осврнуо се на негативно, анационално па и антинационално деловање омладинских покрета „западне провинцијенције“.

Александар Токовић (Суботица) -подржао и похвалио је рад листа „Српско-руски глас“. Истакао је да делатност друштва треба развијати у три сегмента- спорту, култури и уметности. Позвао се на већ постојећи Елаборат на ту тему, у ком стоје предлози одржавања спортских турнира по градовима, квалификација за тзв. „малу олимпијаду“ као спортско финале друштва. Тиме би се обезбедио „медијски пробој“ али главни проблем је недостатак новца, који се може решити спонзорствима.

Милан Седлан (Ветерник) -обратио се присутнима речима подршке предлогу о сарадњи младих и оснивању Савета за младе и додао да је омладина гаранција да ова друштва имају будућност.

Никола Утвић (Лаћарак) -говорио је о организованом доприносу који српско-руска друштва могу дати у сарадњи са руском државом. Затражио је сарадњу у друштва и локалних самоуправа у циљу поспешивања учења руског језика. Подржао оснивање омладинских секција.

Добривоје Будимировић (Свилајнац) -констатовао је да постоји прекид у раду са руским институцијама али и у раду самих друштава и предложио формирање одбора и израду програма њиховог деловања. Представљање на привредном плану мора, по њему, бити институционално и зато се залаже за образовање координационог тела за привредну сарадњу.

Ненад Нецић (Свилајнац) -предложио је да се руске дипломате у Србији у што више градова и општина прогласне почасним грађанима.

Томислав Симић-Калпачки (Крушевац) -приметио је да функционисање друштава највише зависи од третмана који локалне власти имају према њима и истакао да је то разлог што не раде сва друштва једнако. Затражио је директну или индиректну финансијску помоћ Амбасаде друштвима српско-руског пријатељства. Додао је да се мора више радити на обележавању омасовљавању историјских датума и годишњица.

Милош Ракочевић (Кула) - замерио је што нису присутни представници републичке власти. Заложено се да Округли сто усвоји платформу и утврдио да је неопходно удруживање како би се заједнички захтевале финансије. Готово сва удружења имају проблеме око финансирања, просторија, плаћања комуналија и сл. Зато је затражио да Амбасада РФ утиче на руске компаније које послују у Србији да подрже рад друштава и помогну у „рушењу медијске блокаде“.

Верољуб Петронић (Косовска Митровица) -позвао је друштва да дођу на КиМ и укључе се у организовано добровољну акцију прикупљања помоћи за КиМ. Заложено се за бољу сарадњу са организацијама из РФ и навео неколико примера те сарадње.

Борис Братина (Косовска Митровица) -изнео је коментар на рад Сабора и идеју да уместо десетина друштава буде оформљено једно друштво на нивоу државе Србије.

Радомир Белић (председник УО Сабора) -такође је истакао да су друштва која имају добру сарадњу и подршку локалних самоуправа у предности и да ефикасност рада зависи од политичких прилика на локалу па и самовоље појединаца из власти. Предложио је свеобухватну сарадњу са Русијом, оснивање мешовитих предузећа (задруга), потребу развијања културне и издавачке делатности удружења.

Јован Тодоровић (Смедерево) – оценио је да рад Сабора и друштава захтева помоћ руских институција и финансијску подршку, али не директну, преко органа руске државе, већ индиректну, преко руских и мешовитих предузећа. Индиректна помоћ су и стипендије српским студентима које би обезбедиле руске компаније и израда базе потреба за младим кадровима, где би се запошљавањем егзистенцијално помагало младима из српско-руских друштава.

Аљона Ишгоковић (Сремски Карловци) – поновила је да постоје потешкоће у сарадњи са руским компанијама и представништвима у Србији, које троше знатна средства на културне и сличне програме али их не контролишу, па се њиховим новцем уместо руске културе промовише култура других народа и цивилизација, често и на штету руске. Она се осврнула и на положај руске дијаспоре у Србији. Омладинским радницима у друштвима предложила је сарадњу са покретом „Млада Русија“.

Миливој Ишгоковић (Сремски Карловци) -је пренео спремност да помогне друштвима, колективно и појединачно, у сарадњи са организацијама у РФ и у зближавању колектива и народа.

Тамара Обрадовић („Српско-руски глас“) -захвалила се у има часописа који представља и који, уз многе потешкоће, издаје Друштво из Панчева а који би требао да буде али и већ сада јесте гласило свих друштава.

Радослав Иковић (Врбас) - обратио се присутнима у име друштва домаћина и указао на важност одржавања сусрета српско-руских друштава.

Снежана Марковић (Београд) - обратила се присутнима у име Сабора са молбом да доставе податке из својх средина о заступљености и учењу руског језика у школама, броју одељења и ученика, статусу страног језика итд. Друштвима ће бити достављен упитник са питањима из ове тематике који ће испунити и доставити сабору, након чега ће се добити потпунија слика о третману руског језика у школском систему Србије.

По окончању дискусије, предочени су и прихваћени следећи закључци:

1. Оправданост постојања српско-руских друштва је више него очигледна и њихово оснивање и рад треба да представљају део националне стратегије из разлога што је током прошлости али и данас, у веома тешкој економско-политичкој ситуацији у којој се наша држава налази, руски народ био више од пријатеља нашем народу.
2. Оснивање и рад свих српско-руских друштава треба да буде усклађен и координиран из једног центра (Сабора), у којем ће постојати савети за различите области деловања друштава, посебно у области омладине и младих.
3. Друштва треба да раде по одређеним плановима (кварталним, полугодишњим или годишњим) које благовремено достављају центру (Сабору), како би се на што бољи начин спровеле предвеђене активности друштва, укључила и остала друштва у рад кроз учешћа или гостовања.
4. Треба направити веб страницу Сабора на којој ће бити представљена сва основана друштва, као и друштва у оснивању. Умрежавање друштава путем интернета омогућава савремени приступ деловања, доступност информација широј публици, афирмисање путем примарног медија данашњице, као и брже и лакше међусобно комуницирање и информисање друштава.

5. Друштва би требало да учествују у свим дешавањима која су повезана са културним и историјским везама, као и традицијом пријатељских односа Србије и Русије. Позивање и слање делегација или представника свих постојећих друштава би требало да постане стална пракса у оквиру рада Сабора.
6. Треба радити на повезивањеу српско-руских друштава са сличним друштвима у Русији и у другим државама у којима постоје оваква друштва.
7. Оснивање фонда је неопходно да би се рад српско-руских друштава одржао и да би се рад друштава у што већој мери афирмисао. Фонд је потребан како би се намирили путни трошкови друштава слабијег материјалног статуса, али и организацију значајнијих манифестација током године.

У Врбасу, октобра 2011. године

Председавајући:

Записничар:
